

JOYCE DEEKS BIBELNOTER – DANIELS BOG

849 Daniels Bog 1

Gud lod Daniel finde velvilje og barmhjertighed

Daniel og hans venner havde ikke selv "fortjent" at blive ført som fanger til Babylon. De tilhørte den rest i Juda, der forblev tro mod Gud, men som led under den straf, der kom over Jerusalem på grund af frafaldet hos de fleste. De slap altså ikke for lidelserne, men de blev ikke bitre, de mistede ikke troen, og de fik lov til at opleve, at Gud var med dem der i fangenskab langt borte fra helligdommen i Jerusalem. De søgte ingen undskyldninger i de ændrede forhold for ikke at kunne holde Guds lov, men de vandrede for Guds åsyn midt i de hedenske omgivelser. Og Gud hjalp dem (9, 17)!

DAGENS ORD: Andet Korintherbrev 9:8.

850 Daniels Bog 2

Jeres Gud er i sandhed guders Gud, kongers Herre

Her kan vi se en mening med Daniels bortførelse til Babylon. Nebukadnesar kunne ikke forstå, hvad Gud ville sige ham, uden Daniels fortolkning. Gud åbenbarede sig ikke direkte for den hedenske konge, måske fordi han ingen forudsætning havde for at kunne høre hans røst. Gud brugte Daniel som formidler af sit budskab. Kongen kunne ikke huske drømmen; det afslørede både vismændenes afmagt og ægtheden i Daniels fortolkning, for da han genfortalte drømmen genkendte kongen den, og det overbeviste ham om, at også fortolkningen var ægte. Daniels Gud måtte være gudernes Gud. Midt i den hedenske verdensherskers hof havde Gud plantet sit vidne!

DAGENS ORD: Johannesevangeliet 17:15.

851 Daniels Bog 3

Der er ingen anden gud, der således kan frelse

Daniels tre venner giver Nebukadnesar en ny anledning til at se, hvad Daniels Gud formår. De var fast besluttet på ikke at tilbede billedstøtten. De kendte den levende Gud og ville ikke give deres tilbedelse til andre end ham. Ingen jordisk magt formåede at tvinge dem dertil. Læg mærke til vers 17: de krævede ikke af Gud, at han ville frelse dem fra ildovnen - for dem var det ingen betingelse for at forblive tro mod ham. Det var underordnet, hvad der skete med dem, men deres tillid til Gud var urokkelig, og bøje sig for en guld billedstøtte ville de ikke, hvad det end måtte koste dem. Måtte denne betingelsesløse, frie tilbedelse fylde vore hjerter, fordi vi ved, at vor Gud er simpelthen den levende Gud, der formår alt, hvad han vil!

DAGENS ORD: Apostlenes Gerninger 4:12

852 Daniels Bog 4

Jeg priste den Højeste og lovsang og ærede ham

Igen er det Daniel, der tolker for Nebukadnesar, hvad Gud ville sige ham. Det er en fantastisk beretning om, hvordan Gud kan ydmyge en verdenshersker. Han dræbte ham ikke, men ved at berøve ham hans forstand i syv år, bragte han ham til en erkendelse af sig selv som den Højeste, der kan give menneskenes riger til hvem han vil! Menneskers hovmod er latterligt, når vi ser det i lyset af Guds almagt. Er vi ikke selv hovmodige, og er det ikke latterligt? Vi formår intet, uden at Gud sætter os i stand dertil; vi har intet, som han ikke har givet os Lad os prise og love og ære ham!

DAGENS ORD: Første Korintherbrev 4:7.

853 Daniels Bog 5

Den Gud, som holder dit liv ... i sin hånd

Belshassar vidste åbenbart godt om Nebukadnesars vanvid og helbredelse, og at det skyldtes Gud den Højestes tugtelse (22). Men han havde ikke taget ved lære af det. Han havde hovmodet sig mod denne Gud, og ved sit gæstebud havde han benyttet hans hellige kar til almindelige drikkekar. Han var ganske vist beruset, da han sendte bud efter dem (2), men det formindskede åbenbart ikke hans ansvar for denne udfordrende handling. Han får ingen frist til at omvende sig - samme nat bliver han dræbt af persernes sejrende sværd.

DAGENS ORD: Salmernes Bog 86:9-11

854 Daniels Bog 6

Måtte din Gud, som du uophørligt dyrker, redde dig

Dareios var fanget i sit eget meningsløse forbud, som rigsråderne havde lokket ham til for at få ram på Daniel. Imod sin vilje måtte han aflevere sin tro tjener Daniel til løvernes gab. Han var såre nedslået, for han kunne ikke redde Daniel, og han regnede heller ikke med, at Daniels Gud kunne gøre det. Daniel selv var ikke bekymret; han havde en god samvittighed over for Gud og mennesker (23). Gennem et langt liv havde han erfaret Guds trofasthed; nu, ved ikke at lade sig skræmme af truslen om løvekulen, gav han Gud lejlighed til at vise sig for den nye hedenske hersker, Dareios. Dareios erfarede med glæde, at Daniels Gud var en levende, almægtig Gud!

DAGENS ORD: Første Petersbrev 4:19

855 Daniels Bog 7

Herredømme, ære og kongerige blev givet ham

To ting kendetegner verdensrigerne: det første, at de repræsenteredes ved *dyr*; det andet, at deres magt kun gælder for en *begrænset tid*. Bag kulisserne styrer Himlen, og når Daniel får et glimt af **ham**, som "den gamle af dage" (den almægtige Gud) indsætter som evig Konge, ser han ud som en menneskesøn. De grusomme dyriske magter, der bliver værre og værre (det sidste var "frygteligt, rædselsvækkende" v.7) fjernes, og erstattes af Menneskesønnen, vor Herre Jesus Kristus. I fortolkningen (17-27) er det "den Højstes hellige", der får kongedømmet og magten (se også Luk. 12:32). Så tæt gør Kristus sig til et med sine børn!

DAGENS ORD: Johannes Åbenbaring 5:9-10.

856 Daniels Bog 8

Jeg var grebet af undren (gl.o. rædsel) over synet

Daniel forstod ikke synet, trods udlægningen, så mon vi gør det? Han blev syg af det (27). Igen er det *dyr*, der står for de gudløse verdensherskere, mens Guds sendebud ligner *mænd* (15-16). Vædderen gjorde, hvad den ville, og tiltog sig magt (4), indtil det blev gedebukkens tur til at få meget stor magt (8). Det "store horn" peger på Aleksander den Store, hvis tidlige død førte til en fordeling af hans verdensrige mellem 4 generaler (21-22). Synet samler sig om det hovmod og den gudsforagt, som et "lille horn" (9) - en hovmodig og bedragerisk konge - viser den Almægtige Gud og hans helligdom. Det lykkes for ham, men kun for en tid. Han knuses, når han rejser sig mod "fyrsternes fyrste" (Jesus Kristus) (23-25).

DAGENS ORD: Johannes Åbenbaring 19:19-20.

857 Daniels Bog 9

Barmhjertigheden og tilgivelsen tilhører Herren

Daniel ventede ikke på en automatisk opfyldelse af Jeremias' profeti, men gav sig til at bede om, at Herrens tilgivende barmhjertighed måtte være virksom til fordel for hans folk, ikke fordi de havde fortjent det, men fordi de bar hans navn. Som svar på denne bøn fik Daniel en ny åbenbaring af fremtidige begivenheder omkring Jerusalem. Igen skal vi tage med i vore fortolkninger, at heller ikke disse profetier opfyldes "automatisk" og mekanisk. Måske kan vi være med til at bede om, at Gud vil herliggøre sit navn ved at forbarme sig over sit folk og føre sin vilje med dem igennem.

DAGENS ORD: Efeserbrevet 1:5-6.

858 Daniels Bog 10

Frygt ikke, du højtelskede mand! Fred være med dig!

Daniel havde ikke pisket sig op i høj stemning, før denne åbenbaring kom; han havde fastet og sørget og ydmyget sig for Gud i hele tre uger. Det tog vældigt på hans kræfter at få disse åbenbaringer. Han følte sig ikke opløftet i en salighedsrus, men tværtimod slået til jorden i afmagt og rædsel. Det ægte guddommelige er ikke let at omgås for mennesker af kød og blod, og Daniel var endog "højt elsket" i Himlen. Men han magtede ikke at modtage budskabet, før han blev givet ny styrke. Svaret var blevet forsinket i 3 uger, fordi budbringeren var blevet forhindret af "Persiens fyrste", der viser, at der er åndelige magter, der vil forhindre Guds vilje.

DAGENS ORD: Johannes Åbenbaring 1:17-18.

859 Daniels Bog 11:1-35

Endetiden kommer først til den fastsatte tid

Dette oprids af historiens gang demonstrerer, at Gud kender fremtiden bedre, end vi kender fortiden. Som notaterne i 1932 dansk oversættelse viser, er det muligt at få disse forudsigelser til at passe med de historiske begivenheder i Egypten og Syrien. Det er dog usandsynligt, at deres betydning derved er udtømt. Som en del af Guds Ord, der er bevaret for os gennem århundrederne, har de også noget at sige os i dag. Nationerne strider endnu indbyrdes; endnu sidder statsledere til bords sammen og lyver (27). Men endnu gælder det, at Gud styrer begivenhederne: "den fastsatte tid" (27, 29, 35) viser, at tidsplanen skrives i Himlen!. Lad os, som kender Gud, stå fast i ord og gerning (32).

DAGENS ORD: Første Korintherbrev 15:58.

860 Daniels Bog 11:36 - 12:13

De der førte mange til retfærdigheden skal stråle

Daniel forstod ikke, hvad han havde set, og fik det ikke forklaret; tværtimod fik han besked på at holde ordene skjult og forsegle bogen "til endetiden". Kundskaben skal blive stor, måske også om udlægning af disse ting, men ikke al kundskab er indsigtfuld. Kun de retfærdige får indsigt i Guds planer, og måske især gennem lutring og prøvelse. De ugudelige handler efter deres natur og forstår intet (10). De indsigtfulde fører mange til retfærdigheden (3). Formålet med vor granskning i Skrifterne må ikke blot være at øge vor kundskab, men at høre Guds røst, så vi bliver hans sande vidner med et levende budskab fra ham til verden.

DAGENS ORD: Andet Timotheusbrev 3:15